

ESBLMUN'25 STUDY GUIDE

Türkçe Kriz Komitesi: Sivas Kongresi

İçindekiler

1. Karşılama Mektubu

- 1.1. Genel Sekreterin Mektubu
- 1.2. Moderatör Mektubu

2. Konferansa Genel Bakış

2.1. Konferans Öncesi

- 2.1.1. Ülkenin Genel Durumu
- 2.1.2. Mondros Mütarekesi
- 2.1.3. İstanbul'un İşgali
- 2.1.4. İzmir'in İşgali
- 2.1.5. Kuvâ-yi Milliye
- 2.1.6. Samsuna Çıkış
- 2.1.7. Havsa Genelgesi
- 2.1.8. Amasya Genelgesi
- 2.1.9. Erzurum Kongresi
 - 2.1.9.1. Erzurum Kongresinin Temel Kararları

2.2. Sivas Kongresi

- 2.2.1. Kongrede Ele Alınan Temel Konular
- 2.2.2. Kongrede Bulunan Delegeler ve Görüşleri

2.3. İstanbul Hükümetinin Kongredeki Rolü

1. Karşılama Mektubu

1.1 Genel Sekreterin Mektubu

Welcome Letter

Dear Esteemed Delegates, Respected Advisors, and Valued Staff,

It is with great pleasure, honor, and joy that I welcome you to the Eti Social Sciences High School Model United Nations Conference. As the Secretary General of ESBLMUN'25, it is both a privilege and a heartfelt responsibility to lead such a meaningful event, one that brings together bright minds and passionate voices from diverse backgrounds.

My journey through the world of Model United Nations has shaped the way I view the world. It has taught me to think critically, speak confidently, and most importantly, to care deeply about the global challenges that define our time. MUN is more than a simulation; it is a gateway to empathy, leadership, and growth. Here, your voice matters. Your ideas matter.

At ESBLMUN, our mission is to empower delegates to become confident speakers, creative thinkers, and collaborative problem-solvers. We strive to create an inclusive and dynamic platform where diplomacy meets innovation, and every debate becomes an opportunity for development.

Behind the scenes, our dedicated team has worked tirelessly to ensure a conference that is not only academically enriching but also socially unforgettable. From thought-provoking sessions to meaningful interactions, we hope every moment inspires you to explore, engage, and evolve.

Welcome to ESBLMUN'25. Let this be a conference where you challenge yourself, connect with others, and leave with new insights and lifelong memories.

With all my best wishes for an incredible experience ahead,

Warm regards,
Secretary General
Zümra Elif Dilek

1.2 Moderatör Mektubu

Değerli Sivas Kongresi Deleğeleri,

ESBLMUN'25 kapsamında Tarihsel Sivas Kongresi Komitesi'ne sizleri büyük bir heyecan ve onurla davet ediyoruz. Bu komite, yalnızca tarihin önemli bir dönemini yeniden canlandırmakla kalmayıp, aynı zamanda ulusal bilincin ve bağımsızlık ruhunun doğduğu bir anı birlikte sorgulamak, tartışmak ve yeniden inşa etmek için eşsiz bir fırsattır.

1919 yılı, Anadolu'nun dört bir yanında umutsuzlukla umut arasındaki ince çizgide yürüyen bir halkın, bağımsızlık için ayağa kalktığı yıldır. Sivas Kongresi, bu mücadelenin kalbi olmuş; fikirlerin çarpıştığı, iradenin örgütlendiği, millet egemenliğine giden yolun taşlarının döşendiği bir dönüm noktasıdır. Siz değerli delegeler, bu ruhu yeniden canlandırmak ve tarihin akışına yön veren kararların arkasındaki düşünceleri bugünün diliyle ifade etmek üzere burada bulunuyorsunuz.

Bu komitede tarihî gerçekliğe sadık kalarak düşünsel esneklik gösterecek, farklı bakış açılarını anlamaya çalışacak ve ortak kararlar alma yolunda diplomasiyle hareket edeceksiniz. Her birinizin sesi; temsil ettiğiniz il, fikir ya da kişi kadar kıymetlidir. Bu komitede alınacak her karar, geçmişe ışık tuttuğu kadar bugünün dünyasına da anlam katacaktır.

Komitemizi hazırlarken; tarihsel doğruluğu gözetip, tartışmayı teşvik eden ve düşünmeye sevk eden bir ortam oluşturmayı amaçladık. Delegeler olarak sizlerden beklentimiz; araştırma yapmanız, söz almanız ve dönemin ruhuna uygun şekilde kararlar geliştirmenizdir. Böylece yalnızca bir tarihî olayı yeniden kurgulamakla kalmayacak, aynı zamanda etkili birer karar verici, yorumlayıcı ve aktarıcı olacaksınız.

Sivas Kongresi Komitesi'ne hoş geldiniz. Dileriz bu deneyim, size tarihle kurduğunuz bağda derinlik kazandırır, fikirlerinizi geliştirir ve hafızanızda uzun yıllar kalacak bir iz bırakır.

Saygılarımızla,

Moderatör

Buğra KIRAÇ

Yardımcı Moderatör

Zeynep KOCA

2. Konferansa Genel Bakış

2.1 Konferans Öncesi

2.1.1 Ülkenin Genel Durumu

Sivas Kongresi sırasında Türkiye'nin genel durumu şu unsurları içeriyordu:

1. İşgaller ve Tehditler: I. Dünya Savaşı'nın sonunda Osmanlı İmparatorluğu, Mondros Ateşkes Antlaşması ile fiilen teslim olmuş ve işgal edilmişti. İngilizler; Musul, Urfa, Antep ve Maraş çevresini, Fransızlar; Adana ve çevresini, İtalyanlar; Antalya ve Konya çevresini, Yunanlar ise İzmir'i işgal etmişlerdi.

2. Ordunun Durumu: Mondros Mütarekesi sonucu ordunun elinde bulunan tüm erzak ve cephane İtilaf devletlerinin eline geçmiş, kıtlıklar teslim edilmiş ve orduda en ufak bir umut tanesi kalmamıştı. Bunu sonucunda ordu çıkan isyanlara güçlüklerle karşı koymuş ve savaşların süresi katlanarak artmıştır.

3. Halkın Durumu: Sivas Kongresi öncesinde halk, savaşların ve işgallerin yarattığı yoksulluk, umutsuzluk ve karmaşa içindeydi. Parçalara bölünmüş durumdaki toplumda bir kesim Osmanlı Hükûmeti'ni savunurken, bir diğer kesim Amerikan mandası gibi dış destekli çözümleri benimsemekteydi. Milli Mücadele hareketiyle birlikte, vatanın bağımsızlığını savunan milli bilince sahip kişilerin sayısı giderek artsa da, halkın büyük bir çoğunluğu henüz bu bilince ulaşamamıştı. Dağınık ve yönsüz olan halk, vatan sevgisini içinde taşısa da örgütlü bir direnişten uzaktı. Ancak İzmir'in işgali gibi olaylar bu bilinçlenme sürecini hızlandırmış, Kuvayı Milliye hareketleriyle birlikte milletin kaderini kendi ellerine alma arzusu giderek güçlenmişti.

4. İstanbul Hükûmeti ve Anadolu Hareketi Arasındaki İlişkiler: Sivas Kongresi öncesinde İstanbul Hükûmeti ile Anadolu'daki Millî Mücadele hareketi arasında derin görüş ayrılıkları vardı. İstanbul Hükûmeti, işgaller karşısında pasif bir tutum sergilemiş, halkı sakinleştirmeye çalışarak İngilizlerle iyi ilişkiler kurma yolunu seçmişti. Buna karşın, Mustafa Kemal önderliğinde gelişen Anadolu Hareketi tam bağımsızlık fikrini savunuyor ve İstanbul'un teslimiyetçi tutumunu sert bir şekilde eleştiriyordu. İstanbul yönetimi, bu direnişi kendi otoritesine tehdit olarak görerek Mustafa Kemal hakkında idam kararı bile çıkarmıştır. Bu durum halkın güvenini İstanbul'dan uzaklaştırmış, Millî Mücadele'nin liderliğine yönlendirmiştir. Anadolu hareketi ise İstanbul'un kararlarına karşı alternatif bir irade oluşturma yoluna gitmiş; halkı örgütleyerek anayasa hazırlıklarına başlamış ve Millî Mücadele'yi yasal zemine oturtacak kararlar almıştır.

5. İttihat ve Terakki: Sivas Kongresi döneminde İttihat ve Terakki Cemiyeti resmî olarak dağılmış olsa da, geçmişte cemiyetle ilişkili olan pek çok kişi Millî Mücadele'ye destek vermeye başlamıştı. Özellikle cemiyetin eski üyeleri arasında yer alan bazı subaylar ve aydınlar, Mustafa Kemal'in liderliğinde şekillenen Anadolu hareketine katıldılar. Ancak Mustafa Kemal, Sivas Kongresi sürecinde İttihatçılıkla ilişkilendirilmek istememiş, Millî Mücadele'nin toplumun her kesimini kapsayan bağımsız bir halk hareketi olduğunu vurgulamıştır. Bu nedenle kongre sürecinde, İttihat ve Terakki ile doğrudan bir bağ kurulmamış, millî birlik ve beraberlik ön planda tutulmuştur. Yani cemiyetin etkisi dolaylı olmuş, ancak Millî Mücadele'nin kadrosunu oluşturan bazı isimler geçmişte İttihatçı kökenliydi.

2.1.2 Mondros Mütarekesi

Mondros Ateşkes Antlaşması, I. Dünya Savaşı'nın sona ermesini sağlayan bir antlaşmadır ve Osmanlı İmparatorluğu ile Müttefik Devletler arasında 30 Ekim 1918 tarihinde imzalanmıştır. Antlaşma, Osmanlı İmparatorluğu'nun savaştan çekilmesini öngörüyordu.

Mondros Ateşkes Antlaşması'nın temel maddeleri şunlardı:

1. Osmanlı ordusu derhal terhis edilecek, silahlar, cephaneler, donanmalar ve limanlar teslim edilecek.
2. İtilaf Devletleri, güvenliklerini tehdit eden bir durum oluşursa herhangi bir Osmanlı toprağını işgal edebilecek.
3. Boğazlar İtilaf Devletleri'nin kontrolüne bırakılacak, geçiş serbest olacak.
4. Osmanlı topraklarındaki tüm haberleşme ve ulaşım araçları (demiryolu, telgraf, limanlar vb.) İtilafların denetimine geçecek.
5. Vilayet-i Sitte (Doğu Anadolu'daki altı il: Erzurum, Van, Bitlis, Sivas, Harput, Diyarbakır) bölgesinde karışıklık çıkarsa İtilaflar bu bölgeyi işgal edebilecek.
6. Osmanlı Devleti azınlıklara üst düzey ayrıcalıklar tanıyacak ve hiç bir yasal sürecine karışmayacak.

Bu antlaşma, Osmanlı İmparatorluğu'nun büyük toprak kayıpları yaşamasına ve daha sonra Sevres Antlaşması'nın hazırlanmasına yol açmıştır.

Mondros Ateşkes Antlaşmasından sonra Osmanlı topraklarının son durumu:

2.1.3 İstanbul'un işgali

I. Dünya Savaşı'nın sonunda, Osmanlı İmparatorluğu Müttefik Devletlerle yapılan Mondros Ateşkes Antlaşması'nı imzalayarak savaştan çekildi. Antlaşma ile Osmanlı İmparatorluğu'nun donanması Müttefik Devletlerin kontrolüne geçti ve İstanbul Boğazı'nın giriş ve çıkışları işgal kuvvetlerine açıldı.

17 Kasım 1918'de İstanbul'a gelen Müttefik kuvvetleri, şehri işgal etmeye başladı. İstanbul'un işgali, 13 Kasım 1918'de başlamış ve Müttefik Devletlerin temsilcileri tarafından kontrol edilmişti. İtilaf Devletleri'nin İstanbul'u işgal etmesi, Osmanlı İmparatorluğu'nun zaten zayıf olan durumunu daha da kötüleştirdi.

İstanbul'un işgali, Osmanlı İmparatorluğu'nun resmi olarak dağılmadan önceki süreçte, İmparatorluğun başkenti olan tarihi bir şehrin yabancı güçler tarafından kontrol edilmesiyle sonuçlandı.

2.1.4 İzmir'in işgali

İzmir'in işgali, I. Dünya Savaşı sonrasında, 15 Mayıs 1919 tarihinde Yunan ordusu tarafından gerçekleştirilen bir askeri harekattır. İşgal, Sevr Antlaşması'nın öngördüğü çerçevede gerçekleşmiştir. Sevr Antlaşması'na göre, İzmir ve çevresi, işgal kuvvetlerine bırakılan bir bölge olarak belirlenmişti.

Yunan ordusu, İzmir'e çıkarma yaptıktan sonra şehri işgal etti. Bu durum, bölgedeki Türk ve Yunan nüfusu arasında gerilime yol açtı. İşgalin ardından, Türk milleti içerisinde büyük bir tepki oluştu ve Türk Kurtuluş Savaşı'nın başlamasına zemin hazırlandı.

İzmir'in işgali, aynı zamanda Mustafa Kemal Atatürk'ün liderliğindeki Türk Ulusal Hareketi'nin daha geniş bir çerçevede Türkiye'nin bağımsızlığını savunma mücadelesini başlatan önemli bir olaydır. Bu mücadele, Türk Ordusu'nun zaferleriyle sonuçlanarak Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasına ve işgal altındaki toprakların kurtarılmasına yol açtı. İzmir'in kurtuluşu, 9 Eylül 1922 tarihinde gerçekleşmiştir ve bu tarih Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından Zafer Bayramı olarak kutlanmaktadır.

2.1.5 Kuvâ-yi Milliye

İstanbul'un işgalinden sonra, 19 Mayıs 1919'da Mustafa Kemal Atatürk'ün Samsun'a çıkarak milli mücadeleyi başlatmasıyla birlikte Kuva-yi Milliye hareketi ortaya çıktı. Kuva-yi Milliye, Türk milletinin bağımsızlık ve egemenlik haklarını savunmak amacıyla oluşturulan silahlı kuvvetleri ifade eder.

İşgal sonrasında Anadolu'nun çeşitli yerlerinde halk, yerel önderlerin öncülüğünde silahlı mücadeleye başladı. Milli direnişin örgütlenmesi, çoğunlukla köylerde,

kasabalarda ve şehirlerde gönüllüler tarafından kurulan direniş birimleriyle gerçekte. Bu birimlere Kuva-yi Milliye denildi.

2.1.6 Samsun'a Çıkış

Mustafa Kemal Atatürk, Osmanlı Devleti'nin I. Dünya Savaşı'ndan yenik çıkmasının ardından imzalanan Mondros Ateşkes Antlaşması ile Anadolu'nun İtilaf Devletleri tarafından fiilen işgale açıldığını gördü. Bu tehlikeli gidişata karşı bir direniş başlatmak amacıyla, 19 Mayıs 1919'da 9. Ordu Müfettişi unvanıyla Samsun'a çıktı. Bu tarih, Millî Mücadele'nin başlangıcı ve Türk milletinin kaderini kendi ellerine almaya başladığı dönüm noktasıdır.

Atatürk, Samsun'da yaptığı ilk gözlemlerde bölgede asayişin bozulduğunu, Pontus Rum çetelerinin Türk köylerine saldırılar düzenlediğini ve Osmanlı Hükûmeti'nin bu duruma kayıtsız kaldığını tespit etti. İstanbul Hükûmeti'nin etkisizliği karşısında, Anadolu'da halkı bilinçlendirip direniş örgütleme gerekliliğini gördü. Bu doğrultuda 28 Mayıs'ta Havza Genelgesi'ni yayımlayarak halkı mitingler düzenlemeye, işgallere karşı tepkisini göstermeye çağırdı. Ardından 22 Haziran'da Amasya Genelgesi'ni yayımladı ve "milletin istiklâlini yine millet azim ve kararı kurtaracaktır" ilkesiyle Millî Mücadele'nin çerçevesini çizdi.

Mustafa Kemal bu süreçte yalnızca halkı değil, ordudaki subayları ve yerel idarecileri de direnişe katılmaya çağırdı. Anadolu'nun dört bir yanında halk, gönüllü olarak silahlı birlikler oluşturarak işgallere karşı koymaya başladı. Bu birliklere Kuvayı Milliye adı verildi ve ilk silahlı direniş İzmir'in işgaline karşı Ege bölgesinde ortaya çıktı.

2.1.6 Havza Genelgesi

Havza Genelgesi, Mustafa Kemal Atatürk'ün 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıkışının ardından, 28 Mayıs 1919 tarihinde yayımlanmıştır. Bu genelge, Türk milletini işgallere karşı ilk kez topyekûn bir direnişe çağıran belge olarak Millî Mücadele'nin önemli dönüm noktalarından biridir. Mustafa Kemal, genelgeyle birlikte halkı işgallere karşı mitingler düzenlemeye, protesto telgrafları çekmeye ve sessizliğini bozarak tepkisini göstermeye davet etmiştir. Amaç, halkta millî bilinç uyandırmak, dağınık tepkileri birleştirmek ve kamuoyunu işgallere karşı harekete geçirebilmektir.

Ancak halkın henüz yeterince örgütlenmemiş olması ve İstanbul Hükûmeti'nin baskıları nedeniyle bu çağrı beklenen ölçüde etkili olamamıştır. Buna rağmen Havza Genelgesi, bağımsızlık mücadelesinin fitilini ateşlemiş; Anadolu'da Kuva-yi Milliye hareketinin temellerini atmıştır. Aynı zamanda Amasya Genelgesi'nin hazırlanmasına zemin hazırlayarak, Millî Mücadele'nin ilk ulusal adımlarının şekillendiği bir geçiş süreci olmuştur.

2.1.7 Amasya Genelgesi

Amasya Genelgesi, 22 Haziran 1919 tarihinde Mustafa Kemal Atatürk başkanlığındaki bir heyet tarafından yayımlanmış ve Millî Mücadele'nin resmî anlamda ilk manifestosu olmuştur. Bu genelgeyle birlikte Türk milleti ilk kez kendi kaderini tayin etme iradesini açıkça ortaya koymuş; bağımsızlık yolundaki siyasi ve askerî örgütlenmenin temelleri atılmıştır.

Genelgenin temel maddeleri şu ilkeler etrafında şekillenmiştir:

Vatanın bütünlüğü ve milletin istiklâli tehlikededir.

İstanbul Hükûmeti, üzerine düşen sorumluluğu yerine getirememektedir; bu nedenle millet kendi geleceğini kendisi belirleyecektir.

Milletin bağımsızlığını yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır.

Her türlü etki ve denetimden uzak bir millî kurul oluşturulmalıdır.

Millî bir kongre toplanması kararlaştırılmış ve bu amaçla Sivas, kongre yeri olarak belirlenmiştir.

Halkın güvenliği için her bölgede hemen müdafaa cemiyetleri kurulmalı ve var olanlar birleştirilmelidir.

Amasya Genelgesi ile yalnızca halk değil, askerî ve sivil yöneticiler de Millî Mücadele'ye davet edilmiş, İstanbul Hükûmeti'ne ise açık bir şekilde çağrı yapılarak millî iradeye destek olması istenmiştir. Bu belgeyle birlikte Millî Mücadele ilk kez resmî bir zemin kazanmış, halk egemenliğine dayalı yeni bir yönetim anlayışının temelleri atılmıştır.

2.1.8 Erzurum Kongresi

Erzurum Kongresi, 23 Temmuz – 7 Ağustos 1919 tarihleri arasında, Osmanlı Devleti'nin I. Dünya Savaşı'ndan yenik çıkmasının ardından başlayan işgaller ve özellikle Doğu Anadolu'daki Ermeni tehditleri karşısında toplanmıştır. Kongre, ilk başta bölgesel bir savunma amacıyla Erzurum ve çevresindeki vilayetler adına toplansa da, aldığı kararlarla tüm yurdu ilgilendiren millî bir hareketin temel taşlarından biri hâline gelmiştir.

2.1.8.1 Erzurum Kongresi'nin Temel Kararları:

1. **Millî Direnişin Teşvik Edilmesi:** Kongre, Türk milletini işgallere karşı birleşik bir direnişe çağırılmış ve millî direnişin örgütlenmesini resmen kararlaştırmıştır. Vatanın bütünlüğü ve milletin bağımsızlığı temel ilkeler olarak benimsenmiştir.
2. **Manda ve Himaye Reddedilmiştir:** Her türlü manda ve yabancı koruma fikri kesin bir dille reddedilmiş; Türk milletinin bağımsız yaşama kararlılığı vurgulanmıştır.
3. **Misak-ı Millî'nin İlkeleri Benimsenmiştir:** Kongrede, ileride Misak-ı Millî olarak adlandırılacak olan, milletin sınırlarını ve bağımsızlık taleplerini belirleyen esaslar kabul edilmiştir. Bu kararlar, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel millî hedeflerini şekillendirmiştir.
4. **Millî İrade Esas Alınacaktır:** Milletin bağımsızlığını yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır ilkesi, Amasya Genelgesi ile uyumlu biçimde yeniden vurgulanmıştır.

Kongrede alınan bu kararlar, dönemin şartlarına göre oldukça cesur ve radikal bulunmuş, bazı çevrelerde tartışmalara neden olmuştur. Bu sebeple kararların kesinleştirilmesi adına 4 Eylül 1919 tarihinde Sivas ilinde toplanmak üzere karar alınmıştır.

2.2 Sivas Kongresi

2.2.1 📖 Sivas Kongresi'nde Ele Alınan Temel Konular ve Tartışmalar:

- Vatanın bütünlüğü, milletin bağımsızlığı ve hilâfet ile saltanat makamının korunması için Kuvâ-yi Milliye'nin devam ettirilmesinin gerekliliği tartışılmıştır. Asayişin sağlanması ve işgallere karşı direnişin sürdürülmesi öncelikli konu olmuştur.
- Anadolu'da Rum ve Ermeni Devletleri kurulması yönündeki girişimlere karşı savunma ve direniş esaslarının belirlenmesi gündeme gelmiştir. Millî Mücadele'nin temelinde bu tür ayrılıkçı hareketlere karşı bütünlük anlayışı benimsenmiştir.
- Gayrimüslim azınlıklara, siyasal egemenliğimizi ve toplumsal dengemizi bozacak ölçüde ayrıcalıklar verilmesinin doğruluğu tartışılmış, hukuki eşitlik temelinde fakat imtiyazsız bir toplum yapısı savunulmuştur.
- Osmanlı Hükûmeti, dış baskılar karşısında yurdun herhangi bir parçasını terk etmek zorunda kalırsa, bu durumda manda ve himaye yönetimlerinin mi, yoksa halk egemenliğine dayalı bir cumhuriyet sisteminin mi benimsenmesi gerektiği tartışılmıştır. ***Ancak kongrede açık biçimde manda ve himaye reddedilmiştir.***
- Mondros Ateşkes Antlaşması (30 Ekim 1918) çerçevesinde vatan topraklarının parçalanmasına ve İtilaf Devletleri'nin işgal planlarına karşı millî bir duruşun karara bağlanması konusu görüşülmüştür.
- Toprak bütünlüğüne dokunulmamak kaydıyla, herhangi bir yayılmacı niyet taşımayan ülkelerin teknik, sanayi ve ekonomik desteklerinin hoşgörü ile karşılanabileceği ifade edilmiştir.
- İstanbul Hükûmeti'nin, millî bir meclisi vakit kaybetmeden toplaması gerektiği ve memleketin geleceğine dair alınacak tüm kararların bu meclisin denetimine sunulmasının zorunlu olduğu vurgulanmıştır.
- “Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti”nin kurulması fikri, milletin maruz kaldığı zulüm ve baskılara karşı millî hakların savunulması amacıyla tartışılmıştır. Bu cemiyet, Millî Mücadele'nin örgütlenmesini sağlayan temel sivil yapı hâline gelmiştir.
- Karar alınması hâlinde, cemiyetin çalışmalarını yönlendirmek üzere bir Heyet-i Temsiliye oluşturulması, bu heyetin görev ve yetkilerinin belirlenmesi ve başına geçecek kişilerin seçilmesi konusu ele alınmıştır. Bu heyet, kongre kararlarının uygulanmasında yürütücü organ olarak görev yapmıştır.

2.2.2 Kongrede Bulunan Delegeler ve Görüşleri

- Kongreye 38 delege katılmıştır.
 - Bazı vilayetler işgal altında olduğundan temsilci gönderememiştir.
 - Delegeler, Müdafaa-i Hukuk Cemiyetleri aracılığıyla seçilmişlerdir.
- Kongre Başkanları:
 - Mustafa Kemal Paşa (ATATÜRK)
 - Rauf Bey (Orbay)
 - Refet Bey (Bele)

- Milli Mücadele Destekçileri

<i>Adı</i>	<i>Mesleği</i>	<i>Temsil Ettiği İl</i>
Ali Fuat Paşa	Miralay (Albay)	Ankara
Bekir Sami Bey	Eski Beyrut Valisi	Sivas
Mazhar Müfit Bey	Eski Bitlis Valisi	Denizli
İsmail Fazıl Bey	Emekli General	İstanbul
Osman Nuri Bey	Avukat	Bursa
Hüsrev Sami Bey	Subay	Eskişehir
Hakkı Behiç Bey	Yazar	Denizli
Sami Zeki Bey	Emekli Binbaşı	Kastamonu
Halil İbrahim Efendi	Tüccar	Eskişehir
Mehmet Tevfik Bey	Öğretmen	Çorum

- Manda ve Himaye Destekçileri

<i>Adı</i>	<i>Mesleği</i>	<i>Temsil Ettiği İl</i>
Süleyman Bey	Tüccar	Harput
Kara Vasıf Bey	Emekli Albay	Antep
Hüseyin Efendi	Tüccar	Eskişehir
Mustafa Efendi	Öğretmen	Niğde
İsmail Hami Efendi	Tarihçi	İstanbul
Mehmet Şükrü Efendi	Hukukçu	Afyonkarahisar

Hikmet Efendi	Askeri Tıbbiye Görevlisi	İstanbul
Halil İbrahim Bey	Tüccar	Eskişehir
Hasan Bey	Gazeteci	Yalova
Necati Bey	Askeri Terk	Kastamonu

Milli Mücadele Destekçileri: Anadolu'da işgallerin başlamasıyla beraber Türk milletine yapılan zulümler de artmıştır. Türk milleti yapılan zulümler karşısında teçhizat eksikliği ve güçsüzlükten dolayı baş kaldırmakta güçlük çekmiştir. Bu durum karşısında boyun eğmek durumunda kalmıştır. Mustafa Kemal, milletin bağımsız, refah bir ülkede yaşamasını istemiştir. Bu hayalini gerçekleştirebilmek için de harekete geçmiştir. Amasya Genelgesi'nin 3. maddesinde de yazıldığı gibi "**Millletin bağımsızlığını yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır.**" diyerek Milli Mücadele'nin amacının bağımsızlık kazanmak olduğu belirtilmiştir. Ve Milli Mücadele destekçileri de bu yolda hayatlarını atamaya karar vermişlerdir.

Manda ve Himaye Destekçileri: Manda ve himaye fikri, I. Dünya Savaşı'nın ardından, az gelişmiş ve kendi kendini yönetemeyecek kadar zor durumda olan ülkelerin, geçici bir süre için daha güçlü bir devletin koruması altında idare edilmesini öngörmektedir. Bu sistem, Milletler Cemiyeti adına büyük devletlerin bu ülkeleri yönetmesi ve onları bağımsızlıklarına kavuşturuncaya dek gözetim altında tutması esasına dayanıyordu. İlk başta sömürgeciliği sona erdirmek amacıyla düşünülmüş olsa da, uygulamada sömürgecilik ile benzer sonuçlar doğurmuştur. Manda ve himayeyi savunanlar, işgal altındaki bir devletin tamamen yok olmasındansa, güçlü bir devletin koruması altında varlığını sürdürmesinin daha doğru olduğunu düşünmekteydiler. Ayrıca, bu himaye altında Türk Devleti'nin daha hızlı kalkınabileceğine ve çağdaş uygarlık seviyesine daha rahat ulaşabileceğine inanıyorlardı.

2.3 İstanbul Hükümetinin Kongredeki Rolü

Kongreye doğrudan İstanbul Hükümeti'ni temsilen katılan bir delege bulunmamaktadır. Ancak bazı delegelerin, İstanbul Hükümeti'nin politikalarına yakın fikirler taşıdığı bilinmektedir. Ayrıca İstanbul Hükümeti, kongrenin seyrini etkilemek ve Millî Mücadele'nin örgütlenmesini engellemek amacıyla delegeler arasına istihbarat toplamak ve süreci sabote etmek üzere ajanlar yerleştirmiştir. Bu durum, kongrede güvenlik önlemlerinin artırılmasına ve alınacak kararların gizliliğine büyük önem verilmesine neden olmuştur.